

HORITZÓ

PERIÒDIC QUINZENAL

Portantveu de l'Ateneu Cultural

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
FORA (6 exemplars trimestre) 1'10 PTES.
NÚMERO SOLT 0'15 PTES.

Redacció i Administració
G. Hernández, 15, pral.

DELS ARTICLES SIGNATS EN SÓN
RESPONSABLES LLURS AUTORS.
NO ES RETORNEN ELS ORIGINALS.

Pel foment del nostre mercat

Dies passats des d'aquestes planes d'HORITZÓ publicarem uns mots referent al nostre mercat setmanal que no tingueren, per dissort, l'eficàcia que n'esperàvem, puix que absolutament res s'ha fet ni cap iniciativa s'ha esdevingut per a fomentar-ho, i, veritablement és tema que el considerem de tal importància que volem novament insistir-hi convençuts que laborem pel bé general de la població.

Efectivament, no escapa al criteri de ningú la riquesa que suposa el moviment d'un mercat, amb les variades transaccions que es realitzen ascendent a moltes mils pessetes durant l'any. Són en nombre considerable els establiments, escampats arreu de la vila, que poden sostenir-se gràcies al mercat i que desaparegut o minvant molt aquest, forçosament tindrien que desaparèixer reduint extraordinàriament el nucli urbà. Vegeu sinó com moltes altres poblacions, mancades d'aquest element, tenen una vida migra esdevenint somortes quant la paralització de la indústria és un fet.

Avui que, lamentant fonament la crisi de la indústria suro-tapera, tota aquesta comarca en plora les conseqüències, més que mai, havem d'adoptar tots els rems heroics, que sien factibles, per anar endavant situant la nostra vila en un pla ben entès d'harmonia i germanor. Es aquesta una població que ha demostrat sempre un gran amor al treball i quant aquest ha mancat a les fàbriques ha buscat en el camp la compensació necessària per a viure.

Doncs bé, si la nostra vila és per tots conceptes reconeguda i admirada ¿perquè en els seus interessos cabdals no pren les posicions que aconsellen els temps moderns? ¿Perquè les entitats totes, despullades de tot partidisme, no contribueixen a les mateixes activitats? Cal un esforç comú, ben orientat a la consecució dels fins per als quals venim tots obligats.

En aquest punt determinat creiem que ha d'ésser l'Ajuntament el que ha d'assumir la direcció i els plans a realitzar, secundat per tots els elements que consideri addients al seu objecte. No ha de faltar-li l'assistència i la col·laboració ciutadana en tot allò que trascendeix el millorament i progrés del poble, i, per altra part, serà fer tasca positiva, honorant a la Corporació que ho portà a felix terme.

N.

Notes de l'Ateneu

Filatèlia

Assabentem als filatelistes cassanencs que aquest Ateneu ha inaugurat la secció filatèlica. Tots els dimecres, de 8 a 10 del vespre té lloc al nostre estatge intercanvi de segells, etc.

Exposició de fotografies

Fem avinent als aficionats a la fotografia que vulguin participar en la nostra exposició que comencin a reunir material. Més endavant ja danarem més notícies.

Local

Agraïrem a qui tingues o sabés un local adequat per a la nostra entitat, es servis assabentar-nos-en.

HORITZÓ

L'amic Josep Ors, administrador del portantveu de l'Ateneu, ha sol·licitat vacances. Per a substituir-lo s'ha nomenat el Sr. Josep Masllorrens per aquest càrrec.

AQUEST NÚMERO HA
PASSAT PER LA CEN-
SURA GOVERNATIVA

¡Viva Villa!

EL «NOSTRE» TREN

per Esteve Bagué

Encara que Cassà no frueixi d'una situació geogràfica privilegiada, a fi de què passin per ella les grans línies ferroviàries modernes, té, a desgrat d'això, el seu tren, el «nostre» tren—com tots l'anomenem amb aquell esperit d'assimilació que ens fa considerar com a pròpies les coses que sovint veiem i observem.

—Coneixeu el nostre tren?

No és, certament, cap d'aquells bòlids d'acer que devoren els quilòmetres—invents diabòlics que donen calfreds quan passen a curta distància, i revolten l'oïda amb llur soroll infernal. No. El nostre tren no té ni la més llunyana semblança amb aquells gèneres malèfics impel·lits pel vapor que a voltes apareixen fotografiats en algun periòdic, majestàtics i com envanits, perquè vomiten denses columnes de fum negre.

El nostre tren no és més que una joguina o, potser millor una miniatura de tren; tan dócil, tan modest que ni el temem ni el respectem, rebassant els límits de la «sagesse» al mofar-nos de la seva lentitud i feble complexió.

Pobre tren! També al teu dessús recauen les injustícies dels homes—aquests bàrbars que sempre han desprestigiats als petits— a desgrat dels molts serveis que els ofrenes. Si en els nostres temps visquessin encara aquells defensors dels humils, aquells predicadors de la seva saviesa i apòstols de la resignació i la benevolència, no viuries, o tren! en la foscor, i oblidat o desconegut: series exemple de les més altes virtuts, de les més altes qualitats.

Perquè cassanencs reconeixem-ho, El «nostre tren, moralment, és un model de tren: conscient de la labor que hom li ha assignat, temerós de provocar accidents—d'aquí la seva moderada velocitat—, memoriós, puix recorreria el seu trajecte amb els ulls tapats—encara que no mancaran ambiciosos per a dir que això no és memòria sinó la força de la costum. Ademés, és sofert, més que tot els dissabtes—dies de mercat a Girona— quan té de suportar aquella sobrecàrrega de gent i a l'ensems digerir els insults que li dediquen en el darrer vagó, les gallines i ànecs marejats pel frontoll i furibunds de veure's allunyats de llurs domicilis. Voluntariós, valent, i... quantes altres qualitats de llarga enumeració.

A vegades, a desgrat de la seva lentitud, quan pensa en els seus germans grans,—els expressos—aquells monstres amb locomotriu gegant i un nombre infinit de vagons, sent una amargor horrenda, una vergonya extrema, al veure's tan minúscul, i aleshores, emperonat per

LES LLETRES

La vàlua substancial dels contes

per Josep Castellano

Aquella literatura ja creada de bell antuvi amb el propòsit d'obtenir una acollida fervent per part del públic—d'un públic definit, més o menys nombrós—té d'ésser representativa d'un determinat règim de vida, de sentiments. La novel·la realista empra, amb mires a la susdita finalitat, personatges vius dintre un ambient adequat. La novel·la d'intent psicològic recerca dintre els estats d'esperit que coneixem o podem conèixer—de vegades, els nostres propis—un motiu d'examen més universal com és el món interior. Això en el que fa referència a la novel·la. Però, ens preguntem: I en el conte?

El conte—més compenetrat amb el públic, a causa de la seva difusió en molts periòdics—no és un gènere literari del qual s'en pugui fer una definició concreta. Com la medussa, té molts tentacles. Hi ha conte que pel tamany podríem anomenar-lo novel·la curta, perquè concentra totes les circumstàncies que en aquesta exigim—fons, acció, psicologia, entre moltes. Altres, en els quals la finalitat sembla ésser únicament el fer-nos paladar una literatura expressiva—mirall d'essències, diríem—prescindint gairabé en absolut de la seva vàlua intrínseca, en quant a pura acció. També hom recull amb el mot comú de contes, tant els vers estudis psicològics de caràcters forts i definits, amb una quasi vàlua de tipus—que no solen faltar en el nostre país—com altres estudis

l'envega es torna rebel, pren aires de petita fera indòmita, llença temeràriament denses volutes de fum, escup furiosament glopades d'aigua calenta i...faria qualsevol atrocitat si la mà experta del maquinista no li tornés el sentit comú, posant fre als seus impulsos i calmant-li les energies, fins que abandona el temperament sanguini per a retornar al caràcter limfàtic.

No et desesperis petit tren nostre! T'apreciem com ets, plàcid, dócil i humil. I si algun dia el progrés de l'home bàrbar el destrueix buscant-li substituït en un d'aquells bòlids temibles, servarem de tu un grat record, un record, de gratitud, admiració, com el que manté el nen envers la seva joguina preferida.

d'individus obsesionats per qualsevol idea fixa, o desviats de llur tendència innata, o desequilibrats—temes cimals dels autors eslaus principalment. Notem que les mateixes i idèntiques polaritzacions atrauen les activitats de la novel·la.

Per altra part, el contista pot ésser—i és en molts casos—irònic, com a vegades és humorista, com pot ésser pintor o poeta, com és—sempre—observador. Diversitat de punts cardinals orienten doncs les tasques dels literats que hom aplega sota el mot de «contista».

Ara bé, on rau la que podríem anomenar vàlua substancial dels contes? Perquè, encara que siguin múltiples direccions, és imprescindible un criteri fixe—no relattu—per a desvirtuar falses delimitacions dintre els gèneres literaris. On trobarem aquest Bòsfor entre el conte i la novel·la—literatura en contacte, gairebé sempre?

L'essència dels contes no pot incloure's en la originalitat d'un fons més o menys retallat. Més que tot, en els molts exemples en que ens topem, els contes són veritables trossos de vida, com solen ésser-ho una bona part de les novel·les. Així, la vida—interna o externa—no és l'essencial en l'art del contista. Tampoc les dimensions d'ambdós gèneres de literatura poden ésser criteri de partició entre ells, puix ens trobem amb casos que ens fan optar per la susdita negació, i si prescindim de les mesures és per considerar-les poc eficients per a una exacta valorització d'una i altra banda: de la novel·la i el conte.

Potser—aventurem el nostre criteri—la vàlua dels contes, el que els dona propiament aquest caràcter, és la manera d'ésser exposats, aquest segell peculiar que—fins éssent moltes vegades vulgar l'assumpte—hi ha gravat l'autor. Anotem que aquest caràcter distintiu i original és quelcom innat que escapa a una definició. Intentem-ho. La vàlua substancial dels contes s'inclou en aquell art narratiu propi destinat a ésser-ne l'ànima, o potser, en aquella íntima convicció d'emprar elements que li són peculiars i vitals, o en aquell ràpid fluir que és detura enfront els límits que no rebassen els contes.

Creiem que intentar una valorització distant de l'exposada, seria caminar desús terreny fangós, relliscós.

LLEGIU EN EL NOSTRE PROPER NÚMERO:

Fantasies i realitats, per Vicenta Vidal Roca.

Les lletres. Josep Gol i Salvador Espriu contistes catalans, per Josep Castellano.

Comentari. L'element femení i el teatre amateur, per R. Mestres.

COMENTARI

Un pas enllà

DE MODEST SABATÉ

per Ricard Mestres

Les històries fulletinesques han desprestigiada una mica el fet del sacrifici amorós, deixalla del romanticisme que hom ha anat explotant per a nodriment d'un públic sensibler sense gaire escrúpols literaris. I el desprestigi és justificat. En les novel·les blanques—i en alguns films banals—el fet és presentat d'una manera que gairebé mai hom pot acceptar sense objeccions. Amb aquests antecedents, revalidar honestament el valor tràgic i la grandiositat humana del sacrifici amorós és un risc que molt pocs tenen el coratge de córrer.

Modest Sabaté ho ha intentat amb fortuna singular. Perquè en la seva obra no ens apareix ni fals ni injustificat, sinó suportat per la psicologia del personatge que el consuma, d'un caràcter que, fet i fet, només podia menar-lo a una conclusió semblant. I el resultat—ben satisfactori—és una obra teatral on la poesia el somni i la realitat juguen amb una agilitat maravellosa. Heus ací tres elements que ben dosificats no fallen: poesia, somni—dos sinònims, potser, però amb variants fonamentals que farem bé de no confondre—, realitat. Però el mèrit consisteix en encertar la dosi. Massa poesia, sobretot si és una poesia «explícita»—enteneu-me—, massa somni o massa realitat forneixen generalment una obra tan desequilibrada. Quants no es cremen fent aquesta barreja! En canvi, Modest Sabaté, amb un tacte i una visió artística que no sabia lloar prou, reix a combinar els elements que hem esmentat amarant-los d'un profund sentiment humà, salvant esculls difícilíssims. Ni una escena ni un mot injustificable—contràriament, una volguda contenció que a vegades ofega una mica la claretat de l'obra. Cap retret, però, per aquest motiu. Una suggestió és sempre més agradable que una explicació.

Amb aquests elements i amb aquestes intencions, Modest Sabaté planteja, desenvolupa i resol un problema de psicologia femenina. Un d'aquests casos no corrents, però tampoc arbitraris—qui gosaria emprar aquest qualificatiu? Anna ha estimat Màrius, essent corresposta, quan aquest era cec. Però recobra aquest la vista i s'ensorra el seu món de sensacions fantasioses i emergeix un món real que no respon prou bé als records. Anna és menystinguda i Marta preferida. En Anna tot el món de cogitacions s'agita. I la seva vida només té una fita, perquè ella és valenta i la resignació és el sentiment dels covards. «Màrius tornarà a estimar-me» repeteix amb insistència dolorosa. Anna té un camí que li ha

Cinema Modern

Diuenge 25 Agost 1935. - Tarda i nit.

COLOSSAL PROGRAMA
A petició del públic, el grandios èxit
«PARAMOUNT»

¿Qué vale el dinero?

(en espanyol per dobles)

per **GEORGE BANCROFT**

Estrena del film americà

El legado de la estepa

creació del cavallista Randolph Scott.

Es començarà amb la interessant

Revista Femenina

(en espanyol)

Demaneu programes especials.

suggestit Amor—personatge meravellós que intervé en l'obra, prestant-li una gran originalitat. «El camí és traçat. Que s'esdevinguin els fets». Anna farà que Màrius torni a ésser orb, perquè el món antic revisqui. I arribem al final d'una gran emoció. No pas d'una emoció grandiloqüent, sorollosa, sinó continguda i, per tant d'aquelles que hom assaboreix íntimament i reviu temps.

Totes les modernes manifestacions de la literatura—teatre, novel·la, poesia—es caracteritzen per un gran desig de contenció. Desig ben noble que porta aparellada una sana intenció d'educació literària que es desprèn de l'ample marge d'actuació interpretativa que l'autor deixa a l'espectador o lector. M. Sabaté escriu la seva obra d'acord amb aquestes directrius. Es gairebé segur que la seva obra no interessarà a aquells esperits—que no és gaire aventurat qualificar de barroers—que cerquen en la creació literària un mer entretenirment per omplir les estones ocioses. En canvi—una bella recompensa, em penso—no pot deixar indiferent a qui per damunt de tot, prefereixi una obra digna que a l'ensem que mereixi aquest qualificatiu, comporti innovacions i tesis d'aquelles prou capaces per a suscitar polèmiques i comentaris—mostra fefaent de què el contingut no és una cosa insípida mancada de valor humà. I ara, quan el teatre es va perdent en teoritzacions buides, popularismes de mal gust i prèdiques sectàries, una obra com «Un pas enllà»—escrita amb una dignitat poc comuna—és prou remarcable perquè l'assenyalem amb pedra blanca.

¡Viva Villa!

Terrorisme

per Artur Cassà Estanyol

S'ha publicat en el número 50 d'HORITZO, un article titulat «Xacres socials» signat per Joan Roc, contestant el meu article publicat en aquest periòdic, amb el títol «Cafreteria», en el qual condemnava el terrorisme en totes les seves inhumanes manifestacions.

No vaig pas fer un anàlisi sistemàtic del terrorisme, ni de les causes que poden induir a l'home haver de recórrer al terror, estant completament d'acord amb l'autor de «Xacres socials», que moltes vegades, però no sempre, la mateixa societat amb els seus innombrables defectes, és la causant d'aquests funestos procediments.

L'atur forçós prové de la maquinització de les indústries. Quan encara es desconeixia per complet aquest fenomen social, que tant preocupa als dirigents de la política econòmica de les nacions, ja existia el terrorisme. Però naturalment, la seva característica no era tampoc la d'avui dia. Tenia una formació pròpia d'aquella època. Podem dir, doncs, que la col·lectivitat, l'ha portat sempre impregnada dintre seu. La ignorància, la imposició del potent, l'orgull, els vicis, i el que en podríem dir crims per raons de govern, han estat la base fonamental d'aquests actes de barbàrie.

Durant molt de temps, Anglaterra ha estat un dels països més afectats del món per la manca de treball (quan encara no era subvencionat l'atur) i no obstant no ha pas estat la nació més castigada per aquests actes de brutalitat. Clarament es demostra que la preparació cultural de l'individu, constitueix un factor importantíssim, i fa que s'emprin procediments, que també condueixen a una solució o almenys a una atenuació, sense haver d'emplear actes de violència, que van contra els més elementals principis de humanitat.

Persones que procedeixen de famílies acabalades, i que des de la més tendra edat han conviscut amb gent honorable, rodejats de riqueses i benestar, en compte d'ésser uns perfectes cavallers, s'han convertit en l'enemic número 1 de la societat, exterioritzant la fera que portem dintre nostre, i que indubtablement té les més diverses modalitats per a manifestar-se.

La família mancada de treball, dissortadament és una llar ofegada, molt a propòsit per a la desesperació, però malgrat la falta del més essencial per la vida, i que desde el moment que la vivim tots sens excepció tenim perfecte dret a viure-la, són molt pocs el casos de persones, que per aconseguir unes pessetes, és llencin pels viarans del crim, ans prefereixen demanar almoïna

i en alguns casos deixar-se morir de gana, puix que no tots tenen el valor suficient per a empunyagar una pistola.

D'ésser possible fer una estadística dels autors d'actes terrorífics veuríem segurament, que la immensa majoria, no hi foren portats per la falta de treball, molt el contrari ja que ens demostraria, que el vici i les poques ganes de treballar, han donat l'origen d'aquests actes tan ferotges; freqüentment individus professionals del desordre són els que els porten a cap, pagats per diferents organitzacions, i una prova ben palpable l'hem tinguda a Barcelona en diferents etapes terrorífiques.

Ens trobem enmig de la vida civilitzada, dintre una regió que tot és soroll d'agitació. Vivim entre gent que no sap que són feres, sagetes emmetzinades, etc... Però aquest món, tal vegada posseeix encara més alt, l'esperit ferotge de la selva, fet de dolenteria, crueltat, ferocitat, traïdoria... En aquest món, hi viuen, potser, més antropòfags que en el cor dels paratges salvàtics de l'Amazones. Poder sanejar la societat d'aquesta mala herba, que és com el mortal «arbre de metzina»—trist privilegi de les selves tropicals—, ¿no seria una milora?

Notes Municipals

Sessió del dia 7 d'Agost.

S'aproven:

L'acta anterior.

La nota dels jornals de la brigada municipal corresponent a la setmana anterior

Les relacions del recaptat per certs arbitris el mes de Juliol.

Diversos comptes.

I un croquis per obres presentat per Ceferí Casals.

I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

Sessió del dia 16 d'Agost.

Presideix l'Alcalde Sr. Roselló. Assteixen tots els consellers.

S'aproven la nota de la brigada municipal i diversos comptes.

Es concedeix permís al senyor Fausí Abellí, per construir una paret de tanca

Es dona lectura a una circular de l'Ajuntament d'Amposta, dirigida a tots els Ajuntaments de Catalunya, interessant l'ajut econòmic per l'Hospital Clínic de Barcelona, davant l'angoixosa situació que el dit establiment benèfic està atravesant.

Oberta la discussió, l'Alcalde Sr. Roselló fa ressaltar l'obra humanitària i social, de protecció als desemparats, que l'Hospital Clínic, ha vingut constantment desentrotllant i diu que per el bé de Catalunya i de la República, cal que dita obra no s'interrompeixi, per això es mos-

tra partidari de subvencionar el citat establiment.

Tots els consellers s'adhereixen a les paraules de l'Alcalde i tenint en compte, que temps endarrera ja l'Ajuntament de Cassà, subvencionava anyalment amb 150 ptes. l'Hospital Clínic s'acorda restablir la citada subvenció.

Amb motiu d'una instància del Sr. Francesc Baus donant avís de comiat a l'Ajuntament, de la caserna de la Guàrdia Civil, s'inicià una viva discussió entre els consellers.

Es requereix l'assessorament tècnic del Sr. Secretari, del que resulta improcedència legal de comiat, per no fonamentar-se en cap de les causes reconegudes en la llei, i el Sr. Cassà fa remarcar també, la manera d'obrar del Sr. Baus en aquesta qüestió, ja que sense esperar a que l'Ajuntament resolgués sobre la petició d'augment de lloguer, que tenia presentada i com si vulgui coaccionar el Consistori, ha presentat posteriorment l'avís de comiat.

Intervenien en la discussió quasi tots els consellers acordant-se desestimar per estar mancades de fonament, no sol l'instància objecte de la discussió, sinó quantes altres amb interioritat n'havia presentat el Sr. Baus.

Acabada la discussió de l'ordre del dia, el Sr. Cassà interessa que per l'Ajuntament es costegi una làpida, per la tomba de la que en vida fou Na Teresa Pijoan, filla adoptiva del nostre poble, i en atenció al molt que havia treballat per elevar el nivell cultural del mateix. Interessa també que es comuniqui als familiars de la dita senyora el lloc on descansen les seves despulles. Ambdues proposicions s'aproven per unanimitat.

S'aixeca la sessió.

NOTICIARI

Exposició

Dies passats tingué lloc la tradicional exposició de treballs escolars dels alumnes del col·legi «La Selva». Una exposició ben nodrida, amb treballs molts interessants, que fou visitadíssima.

Cursa ciclista

HORITZÓ, que inaugurarà les seves activitats esportives amb l'organització del 1 Gran Premi de Cassà, prepara per el dia 22 de Setembre una cursa ciclista per a corredors locals i principiants i quartes categories. Properament donarem tota mena de detalls.

Sardanes i ball.

El diumenge dia 18 al saló-teatre del C. U. R. la cobla la Principal hi tocarà dues sardanes celebrant-se seguidament un lluit ball.

La caça.

El dia 14 del corrent hi hagué gran enrenou entre els caçadors a causa d'una crida anunciant que l'endemà no podria caçar-se encara. Això fou degut a una mala interpretació i els caçadors cassanencs—en gran nombre—pogueren iniciar el dia 15 les seves activitats predilectes.

Lladres

Els lladres entraren al magatzem de grans que el Sr. Vidal té a la carretera, regirant-ho tot, encara que no pogueren emportar-se res.

Visita

Demà dia 25, entre sis i set de la tarda, arribaran a la nostra població amb un autòmibus, amb caràcter d'excursió i propaganda, alguns components del grup esperantista de Barcelona «Paco kaj Amo» (Pau i Amor) els quals visitaran l'estatge del grup «Flugiloj» a l'Ateneu Cultural, i la nostra població acompanyats dels esperantistes cassanencs i d'alguns membres del grup de Girona «Gerona Espero».

Nou cinema.

El dia 22 del proper mes de Setembre s'inaugurarà una temporada de cinema al Saló Catalunya.

Per aquest dia hi ha anunciada l'estrena a la nostra localitat del film «¡Viva Villa!», protagonitzat per Wallace Beery, film que obtingué el primer premi a la biennial de Venècia.

Hom diu que...

Hem rebut les següents notes pregades:

1.ª «Al carrer Salmerón hi ha unes bardisses que ultra el mal efecte sota el punt de vista estètic i urbanístic, són un greu perill per a la salut pública puix que els veïns i llencen escombraries, animals morts i altres «floretes», Seria convenient que l'autoritat hi posés mà.»

Impresos de totes menes.
Extens assortit de plomes estilogràfiques.
Segells de cautxú "FLEX"

Estanislau Figueras, 40 - Cassà

2.ª «El pas per la carretera és enormement desagradable a causa de la pudor que desprenen unes corts de tocinos que hi ha. No hi hauria manera de tenir aquestes coses en millors condicions?»

3.ª «La companyia de transports «La Cassanense» te un servei d'autòmnibus esplèndid. Però, demés, els seus serveis són immillorables.

Varem poder comprovar-ho un d'aquests diumenges quan, a causa d'una averia, al cap de molt poca estona ja es presentava el taxi de la companyia per a què l'arribada a Cassà dels viatgers no es retardés.»

Moviment demogràfic dels mesos Juny i Juliol

Naixements

Lluís Riera Puig fill de Jaume i Pilar.
 Joaquim Colomer Puig fill de Joaquim i Agustina.
 Maria Planella Culubret filla de Jaume i Maria.
 Narcisa Carbonell Ros filla de Carmelo i Aurora.
 Ernest Moradell Bonet fill de Ramón i Maria de l'Assunció.
 Ramón Dalmau Lloveras fill de Pere i Emília.
 Manuela Madrià Rouchy filla de Eloy i Francesca.
 Montserrat Sagrera Bosch filla de Joaquim i Dolors.
 Pietat Grassot Bayó filla de Joan i Maria.
 Maria Teresa Gruart Vilallonga filla de Josep i Lluís.

Casaments

Lluís Torrent Lloveras amb Maria Vilà Bosacoma.
 Joaquim Jofre Ros amb Maria de la Salut Gispert Llagostera.
 Mateu Domenec Serra amb Magdalena Gàrriga Casadevall.
 Ramir Tolosà Abella amb Maria Mestres Vila.

Joaquim Rocas Bonany amb Maria Casadevall Falgueras.
 Manuel Turón Girals amb Carme Valentí Ribot.
 Emili Castellano Puig amb Marina Cerezo Marull.
 Lluís Bonet Feixas amb Montserrat Boscdemont Felip.
 Salvador Rich Romeu amb Concepció Oller Roselló.

Defuncions

Joaquima Barnés Gruart, vidua de 85 anys d'edat.
 Cristina Carbó Matas, soltera de 72 anys d'edat.
 Carme Maymí Pons, soltera de 10 anys
 Artur Gispert Bassets, casat de 61 anys d'edat.
 Narcís Cateura Cabarrocas, solter de 67 anys d'edat.
 Enrica Dausset Bosch, soltera de 30 anys d'edat.
 Josepa Puig Patsí, vídua de 70 anys d'edat,
 Martí Lhenry Poch, vidu de 60 anys d'edat.

Kursaal Cinema

El local de
 les grans
 superpro-
 duccions!

**i VIVA
 VILLA!**

Gasetilla pregada

La coneguda casa Llibreria-Arxiu Teatral Millà de Barcelona, editora de la popular biblioteca quinzenal d'obres escèniques «Catalunya Teatral», ha començat a publicar una col·lecció de Teatre d'Infants, de la qual apareixarà una obra cada setmana en 1 o 2 actes, apte per a ésser representada per la gent menuda. Les obres d'aquesta biblioteca orientada com és lògic en un sentit educatiu, moral, escrites a base d'arguments entretinguts i fàcils de posar en escena, seran originals de diversos autors, entre els quals es compten ja Carles Soldevila, Apel·les Mestres, Josep Burgas, Marian Amat, Agustí Collado, Francesc Rossetti, J. Miracle, Emili Graells, Lluís Millà i d'altres que han promès col·laborar-hi.

Actualment han sortit ja «Qui roba no porta roba», quadret per a noies, original de Marian Amat; «El prat de les papallones» comedieta per a noies i «El bateig de la nina», per a nois i noies, de Lluís Millà. Aquestes obres, bellament impreses, es troben de venda a les llibreries i centres de subscripció de tot Catalunya, al preu de 0'50 cada exemplar.

Feu-vos socis de l'Ateneu

Tímid daler

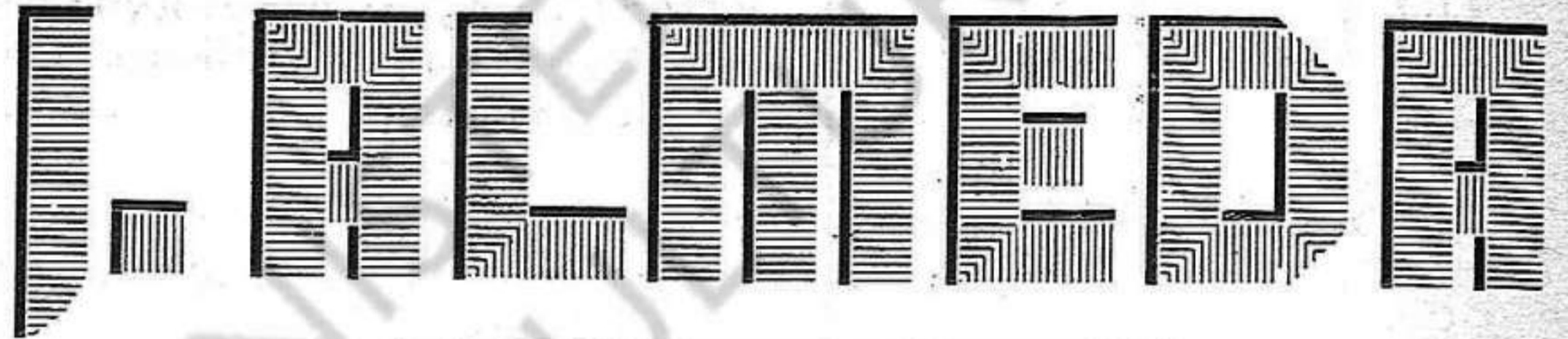
No sap la tímidesa la celèstia del gaudi
d'aquella mirada en flames d'immensitat indecisa
que enterboleix les nines,
saba espremuda en el si de la fruita de nacre
aplegada en l'hort abundós de voluptat poruga.
Daleix per la collita i talment l'infant invàlid
amuntega el desig inassolit damunt la indiferència,
mentre els llavis tenen sed de turgències gràcils
i l'intent agonitza amb un prec freturós que devora
cobdícies latents d'afanys inlassables.

(No tornarà mai al cor a collir roses blanques).

...I una encesa mirada d'immensitat indecisa
s'emmiralla en l'espai de cristall fos.

J. C.

VINS DE POSTRES

“Suau” i “Sec”

De venda a Barcelona: CASA VICENÇ FERRER I CIA.
i SOLER I MORA - Jaume I, núm. 1

Subscriuiu-vos a "HORITZO"

Joan Domingo Alemany
ADVOCAT

Ofereix el seu despatx

Argenteria, 19, pral.

Telèfon, 477

GIRONA

PINTURA DECORACIÓ

Francesc Ragolta

Pintor decorador artístic.

Empaperador.

VENDA DE PAPERS PINTATS

Ramon Ferràndiz, 116

CASSÀ DE LA SELVA

Farmàcia J. Botet

Cassà de la Selva

DESPATX ACURAT DE RECEPTES

Cobla :: Orquestra
Orquestrina

La Principal

Per a contractes:

Francesc Gruart - TELÈFON, 19

Ja sou socis de l'Ateneu?

FARMACIA I LABORATORI

Joan Gener i Roca

CASSA DE LA SELVA

Manuel Bererra

SASTRE

Cassà de la Selva

COBLA :: ORQUESTRA
ORQUESTRINA

LA SELVATANA

CASSA DE LA SELVA (Girona)

Telèfon, 22

Per a contractes: PERE ARPA

PESCA SALADA :: FRUITES
LLEGUMS CUITS

CASA TRESINA

Fermí Galán, 6

Cassà de la Selva

Agència d'Autòmibus i Transports

La Cassanense

Administració: Castelar, 61 - Garatges: Progrés, 3 i 31

Cassà de la Selva (Girona)

PERE CUFÍ

Fàbrica de Gasoses i Sifons. - «Fruxampany»
Representant de la cervesa «Damm»

CASSÀ DE LA SELVA

Fonda El Comerç (Antiga casa Barretina)

VDA. JOAN ABELLÍ

Preus reduïts — Servei acuradíssim — Garatge
Plaça Clavé, 30 - G. Hernández, 10 - Cassà de la Selva

Gran assortit en CALÇAT DE TEMPORADA
no dubteu un moment,

En XEC Espardenyer

us en servirà d'econòmic i superior.

Emili Castelar, 41

Cassà de la Selva

Narcís Martí

TOCINERIA :—: QUEVIURES

CASSÀ DE LA SELVA

Reparació d'Automòbils. - Venda i reparació de
bateries. - Cotxes a pupilatge. - Lubrificants,
olis, grasses, etc. - Cotxes de lloguer.

Garatge Modern

ENRIC GRUART

Joaquim Costa, 37 i Concepció Arenal, 5
TELÈFON, 32 R

Fonda "El Recreo"

GARATGE

BANY

Plaça J. A. Clavé. - Telèfon, 15 — Cassà de la Selva

Jaramago Valadia

El millor paper de fumar

ESTOIG ENGOMAT : 10 Cts.

JARAMAGO «ORO» : 20 Cts.

Demaneu-lo a tots els estancs.

DIPOSIT DE VENDA: Sant Pau, 22 - BARCELONA

PIPES, BOQUILLES, PETAQUES,
MONEDERS, JOCS DE CARTES, DOMINÓS,
ESCACS, PARCHESSIS, etc.

Venda a l'engròs i a la menuda.

Jubert & Presas

BANQUERS

Telèfon, 8

Cassà de la Selva

NARCIS DURAN

Aiguardents i Licors - Elaboració acuradíssima

Pont, 7 i 9 - Cassà de la Selva

Servei amb camions propis per tota la província.

Servei amb camió de Cassà a Barcelona
amb parades a Caldes de Malavella i a
tots els pobles del litoral.

Emili Cabarrocas

Preus econòmics. Servei ràpid.

Carrer Mesures

Cassà de la Selva